

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
Вищий державний навчальний заклад України
«УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНА СТОМАТОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ»**

**СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ
УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНИМ
ПРОЦЕСОМ У ВИЩИХ
МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ
ЗАКЛАДАХ**

**МАТЕРІАЛИ НАВЧАЛЬНО-
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

Полтава – 2014

УДК 378.001.1

Друкується за рішенням
Вченої ради ВЗНЗУ «УМСА»
від 19 червня 2013 р., протокол №10

Редакційна колегія:

проф. Ждан В.М. – ректор академії, головний редактор

проф. Бобирьов В.М. – перший проректор з науково-педагогічної роботи,
відповідальний редактор

д.біол.н. Білаш С.М. – начальник навчального відділу

доц. Лещенко Т.О. – зав. кафедри українознавства та гуманітарної підготовки

доц. Бєляєва О.М. – доцент кафедри іноземних мов з латинською мовою
та медичною термінологією

доц. Карпенко О.О. – доцент кафедри дитячої терапевтичної стоматології
з профілактикою стоматологічних захворювань

доц. Чорна І.О. – доцент кафедри загальної хірургії з доглядом за хворими

доц. Ярмола Т.І. – доцент кафедри внутрішньої медицини № 2
з професійними хворобами

Нетудихата О.М. – зав. навчально-методичного кабінету

Викладач має володіти сучасними педагогічними та інформаційними технологіями та бути психологочно готовим до роботи зі студентами в новому навчально-пізнавальному середовищі. Він має поєднувати якості викладача, консультанта і менеджера. Як викладач - проводити вступне і заключне заняття, допомагати правильно й ефективно використовувати навчально-методичне забезпечення. Як консультант - надавати консультації з питань навчання, проводити індивідуальні та групові консультації. Як менеджер - здійснювати набір і формування груп студентів, складати графік навчального процесу.

Разом із цим, дистанційна форма навчання потребує від лікаря-курсанта високого рівня професійної та пізнавальної мотивації, самоконтролю і самодисципліни. Крім того, обов'язково має діяти мотив розвитку і самовдосконалення. Форми організації та засоби подання навчальної інформації сприяють опануванню навичками варіативної діяльності, що може активізувати слабкі мотиви і завдяки цьому впливати позитивно на динаміку самостійної роботи в цілому.

Список використаної літератури

1. Кухаренко В.М. Дистанційне навчання: умови застосування: [навч. посіб.] / Кухаренко В.М., Рибалко О.В., Сиротинко Н.Г.: за ред. В.М. Кухаренка. – [3-е вид.]. – Харків : НТУ «ХШ», Торсінг, 2002. – 320 с.
2. Кайдалова Л.Г. Модульна технологія навчання: [навч.-метод. посіб. для виклад. та студ. вищ. навч. закл.] / Л Г Кайдалова З.М. Мнушко. – Х. : Вид-во НФАУ, 2002. – 86 с.
3. Освітні інновації в Національному фармацевтичному університеті: [навч.-метод. посіб.] / [В.П. Черних, Л.Г Кайдалова, В.М. Толочко, Т.Ю. Вахрушева]. – Х. : Вид-во НФАУ, 2005. – 248 с.
4. Звєрева І.Д. Практикум з педагогіки: [метод. посіб.] / І.Д. Звєрева, Л.Г. Коваль. – К.: ІЗМН, 1996. – 124 с.
5. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования: [учеб. пособ] / [Е.С. Полат, М.Ю. Бухаркина, М.В. Мойсеева, А.К. Петров]; под ред. Е.С. Полат. – М.: Издательский центр «Академия», 1999. – 224 с.
6. Ягупов В. В. Педагогіка : [навч. посіб.] / В. В. Ягупов. — К. : Либідь, 2002. — 560 с.

ЛИЧНОСТНОЕ САМОСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ВРАЧА-ИНТЕРНА

Скрипникова Т.П., Богашова Л.Я.

ВГУЗУ «Украинская медицинская стоматологическая академия»

Статья посвящена личностному самосовершенствованию врачей- интернов в современных условиях. Уделается внимание предпосылкам самосовершенствования: интеллектуальному развитию молодых врачей, мотивации их к дальнейшему профессиональному росту, конкурентности, коммуникабельности.

Ключевые слова: самосовершенствование, коммуникабельность, конкурентность, мотивация.

Этапы и темпы развития современного общества влекут за собой необходимость перестройки во всех сферах жизни и деятельности человека. Однако и в настоящее время по-прежнему сохраняется актуальность профессионального самосовершенствования. Оценивая его, психологи сформировали «золотую цепочку» профессионального роста. Она включает в себя следующие элементы: знание, понимание, принятие, исполнение, самоконтроль, усовершенствование, которые на протяжении всей трудовой деятельности врача в замкнутом круге обновляются и вновь повторяются [1, 2, 3].

Современные молодые специалисты должны уметь быстро адаптироваться в обществе и окружающей обстановке и получать за короткие сроки как можно больше профессиональных знаний. Этапы карьеры и скорость перемещения по ее ступеням напрямую зависят от количества усилий, прилагаемых специалистом, и от того, насколько быстро он умеет обучаться, повышать и обтацивать профессиональное мастерство [1].

Стоматологическая помощь оказывается населению как в бюджетных, коммунальных, хозрасчетных учреждениях, так и в частных кабинетах, клиниках, которые получают наиболее широкую сеть своего развития.

Подготовка врачей-стоматологов в высших учебных заведениях преимущественно контрактная. Процент бюджетной подготовки крайне низок. В связи с этим молодые специалисты должны знать о том, что в настоящее время при трудоустройстве существует конкуренция, поэтому они обязаны не только получать, но и совершенствовать новые знания и практические навыки, чтобы карьерный рост состоялся. Современные знания, инновационные технологии в профессиональной деятельности врача получает при прохождении специализации, на семинарах, обучение в учебных центрах, на рабочих местах и т.д., однако это только составляющая часть личностного самосовершенствования. Оно дополняется также повышением интеллекта, развитием компетентности, коммуникабельности в коллективе [4, 5, 6]. Самосовершенствование как социальный процесс базируется на требованиях общества и профессии к личности специалиста. Причем, предъявляемые требования должны быть несколько выше уже имеющихся возможностей конкретного человека. Только в этом случае возникают предпосылки к самосовершенствованию [2]. Самосовершенствование – длительный и трудоемкий процесс целенаправленного спланированного развития себя как специалиста: приобретение и совершенствование знаний и практических навыков, а также функциональных и личностных компетенций [1]. Проп-

цесу самосовершенствования могут способствовать многие факторы. В то же время профессиональное саморазвитие – явление не массовое, потому что далеко не каждый врач обладает способностью и всеми качествами, необходимыми для трудоемкой и целенаправленной работы над собой как личностью.

На наш взгляд, на первое место в процессе самосовершенствования необходимо выделить интеллектуальное развитие личности. Это значит, что если студент поступил в высшее медицинское учебное заведение по призванию, серьезно обучался и хорошо его окончил, имеет широкий кругозор общего мышления и развития, проявляет интерес к литературе, музыке, живописи и другим видам искусства, способности к саморазвитию, анализу, творчеству, то у таких врачей интернов имеются все основания к профессиональному росту и победе в конкуренции.

На второе место необходимо выделить мотивацию, направленную на решение профессиональных задач, т.е., в первую очередь, наличие возможного места работы врача интерна по специальности.

Если врач-интерн после окончания вуза имеет место работы по одной из желаемых разделов стоматологии, он будет стремиться к углублению своих знаний, усовершенствованию практических навыков по этому разделу стоматологии.

На третьем месте определяется способность к саморазвитию, самосовершенствованию, т.е. совершенствовать уже имеющиеся умения и положительные навыки, чего можно достичь в настоящее время без ограничений в результате посещения выставок, семинаров, курсов по повышению квалификации, курсов специализации. Очень действенными и эффективными являются мастер-классы специалистов. В идеале молодые специалисты, нацеленные на успешную карьеру, должны регулярно посещать семинары по специальности.

Таким образом, личностно-профессиональное самосовершенствование врача-специалиста представляет собой целостный, многокомпонентный, лично и профессионально значимый процесс целенаправленной деятельности человека по непрерывному саморазвитию, выбору целей и средств его достижения, который способствует формированию индивидуальности.

Список использованной литературы

1. С чего начать профессиональное самосовершенствование [Электронный ресурс] // Образование и карьера в России. Информационный портал. – Режим доступа к статье: <http://www.inwent.ru/lichnostnyj-rost/319-s-chego-nachat-professionalnoe-samosovershenstvovanie>.
2. Диканова С.В. Актуализация потребности в личностном самосовершенствовании будущего специалиста в процессе социально-проектной деятельности [Электронный ресурс] / С.В. Диканова // Современные проблемы психологии личности: теория и практика. – Режим доступа к статье: http://psyjournals.ru/bozhovich/issue/30151_full.shtml.
3. Бойко В. Психология и менеджмент в стоматологии. – Т. III. Врач и пациент / В. Бойко. – СПб., 2010. – 520 с.
4. Самойленко А.В. Розвиток комунікативної компетенції на производственній практиці студентов стоматологічного факультета / А.В. Самойленко, В.Ю. Орищенко, Т.Н. Стрельченя // Український стоматологічний альманах. – 2013. – № 5 – С. 115–117.
5. Ніколаєнко С. М. Якість вищої освіти в Україні: Погляд в майбутнє / С.М. Ніколаєнко // Вища школа. – 2006. – № 2. – С. 3–22.
6. Драч І. І. Компетентнісний підхід як засіб модернізації змісту вищої освіти // Проблеми освіти: наук. зб. – К. : Інститут інноваційних технологій і змісту освіти МОН України, 2008. – Вип. 57. – С. 44–48.

УПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА КАФЕДРІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ ІЗ ЗАЛУЧЕННЯМ СУЧASNIX ЛІКУВАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Скрипникова Т.П., Хміль Т.А.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Висвітлена співпраця кафедри післядипломної освіти лікарів-стоматологів із приватними стоматологічними закладами м. Полтави, на основі якої здійснюється впровадження новітніх технологій, використання сучасної апаратури. Акцентується увага на питаннях підготовки висококваліфікованих спеціалістів на якісно новому рівні.

Ключові слова: післядипломна освіта, сучасні технології, навчальний процес.

Провідною метою реформування вітчизняної системи охорони здоров'я в Україні є суттєве поліпшення якості надання медичної допомоги населенню. Досягнення цієї мети неможливе без значного підвищення рівня медичної освіти, особливо на післядипломному її етапі. Вимоги сьогодення потребують підготовки висококваліфікованих спеціалістів на якісно новому рівні, відповідно до сучасних стандартів надання медичної допомоги населенню з урахуванням сучасного рівня розвитку медичної науки і практики [1].

Нині запропонована велика кількість нових, ефективних методів навчання в післядипломній освіті. Головна їх особливість – навчання лікарів особово-орієнтованого підходу з формуванням уміння визначати переваги хворого, консультувати його без утиску права на самостійність, уміння приймати рі-